

El ?gran? parc de l'Agulla

NATURA URBANA. El parc de l'Agulla és un dels més coneguts i transitats de l'Anella Verda de Manresa. És un parc que ens ha quedat petit. Els caps de setmana i també entre setmana esdevé un espai molt concorregut, un entrar i sortir de gent.

Malgrat ser un parc molt usat, la connectivitat amb Viladordis i el Poal és complicada i desagradable per a vianants i ciclistes. A més, l'accés des de Manresa és difícil i res no convida a perllongar caminades i pedalades cap a d'altres espais, a no ser que siguis un bon coneixedor dels possibles camins d'accés o comunicació.

Les connectivitats són quasi inexistent. Per exemple, anant cap a Viladordis des del parc de l'Agulla, l'Anella Verda sembla que s'hagi de trencar, hi ha un punt on queda totalment escanyada. I la connectivitat amb el Poal tampoc no queda pas solucionada. Només el camí de la Sèquia cap a Sant Iscle condueix de manera civilitzada cap al Poal, passant per la urbanització de la Pineda.

Un dels ramals de la Sèquia darrera del Parc Tecnològic.

El parc de l'Agulla se'ns ha quedat petit, aïllat i mal connectat amb els espais veïns. Però, què podem fer davant d'aquesta situació? La resposta és clara: fem créixer el parc i posem-lo com a exemple de gestió i endreça --que en part ja ho és-- dels espais periurbans que queden marginats, aïllats i oblidats per tothom. Sovint sembla que aquests espais no formin part de cap municipi. Són massa lluny, massa perifèrics i no tenen cap ús. Però l'entorn de parc de l'Agulla ha de ser un exemple positiu de gestió per a d'altres espais frontera entre la trama urbana i l'espai agrícola-natural. Ha d'esdevenir el gran parc de l'Agulla

El gran parc de l'Agulla va molt més enllà del municipi de Manresa, del parc. Són més de vint hectàrees compartides i gestionades pels municipis de Sant Fruitós i de Manresa. L'ens de gestió és el Consorci del Parc de l'Agulla, el qual té un bon pressupost anual, que de moment sembla que no s'ha mobilitzat en accions concretes: arranament de camins, noves plantacions d'arbres, tanques més integrades amb els paisatges --o supressió d'algunes que li donen un toc de deixat en alguns punts del parc. Per tant, tenim l'ens de gestió, tenim els diners i, a més, tenim la societat civil a favor d'aquesta ampliació.

El 2003 quinze entitats culturals i professionals de la ciutat, la comarca i el país van impulsar la Declaració de l'Agulla on es descriuen els múltiples valors d'aquest espai de l'entorn. Ha de ser un model d'espai periurbà ben gestionat; és un corredor agrícola, sense edificar, entre el Cardener i el Llobregat; és un espai per potenciar més els usos de lleure; té un alt valor patrimonial amb la Sèquia i els seus dos ramals... En resum, cal recordar aquesta Declaració per donar una empenta a un projecte que, de moment, sembla mig oblidat, que tothom reclama i que, a més, és molt necessari per a la bona sostenibilitat del pla del Bages: el gran parc de l'Agulla.

Camps amb oliveres sota el turó dels Quatre Cantons.